

жете на земята, ще бъде развързано и на небето.“ Това значи: каквото правите на земята, друго същество, заради васъ, ще прави същото на небето. Както живѣете на земята, така ще живѣе и това същество на небето. Небето и земята сж двата полюса на живота. Ако живѣете лошо на земята, друго същество въ ада ще живѣе по същия начинъ. То ще черпи сила отъ васъ, ще расте, ще стане грамадно същество, и единъ день ще дойде на земята. Ако живѣете добре на земята, друго същество на небето ще живѣе като васъ. Това означаватъ думитѣ: Човѣкъ е творецъ на своята съдба. Не мислете, че живѣете за себе си. Човѣкъ живѣе най-малко за още две същества: едното е, въ ада, а другото — на небето. И въ Писанието е казано, че никой не живѣе за себе си. Ако правите добро на земята, не само едно същество, но хиляди добри същества на небето ще правятъ същото заради васъ. По този начинъ тѣ ще ви помагатъ. Следователно, каквото правите на земята, това ще правятъ и за васъ на небето. Отъ това гледище, именно, произтича отговорността на всѣки човѣкъ за дѣлата му. Като знаете това, ще разберете, че човѣкъ не живѣе за себе си. Въпрѣки това, мнозина мислятъ, че живѣятъ само за себе си и, като придобиятъ знание, богатство, сила, тѣ считатъ, че сж осигурени. Учени сж, но достатъчно е единъ камъкъ да ги удари по главата, за да изгубятъ знанието си. Силни сж, но достатъчно е една тежка болестъ да ги нападне, за да изгубятъ силата си. Богати сж, но достатъчно е да претърпятъ фалитъ, за да изгубятъ всичкото си богатство.

Какъ се познава силниятъ човѣкъ? — Като влѣзе една микроба въ организъма му, той започва да се разговаря съ нея и я отправя вънъ отъ тѣлото си. Такова нѣщо представятъ и лошитѣ, нечиститѣ мисли. Силниятъ човѣкъ може да се разговаря съ тѣхъ, както съ микробитѣ, и да ги изпраща навънъ, като неканени гости. За да придобие силна мисълъ, човѣкъ трѣбва усилено да работи върху себе си. Нѣкои искатъ да прекаратъ лекъ животъ, безъ грижи, за нищо да не мислятъ. — Не, лекиятъ животъ нищо не допринася. Такъвъ човѣкъ се намира само предъ едно повторение на нѣщата. Той е подобенъ на изкуствено цвѣте, което, като цвѣне веднѣжъ, никога не извѣхва, но никога не завързва. Естественото цвѣте цвѣти, извѣхва, но плодъ завързва. Истинскиятъ животъ е животъ на смѣни. Въ смѣната е красотата на живота. Нѣкой иска да бъде